

ОВСІЙЧУК Володимир Антонович

Завідувач відділу мистецтвознавства
Інституту народознавства НАН України

Заслужений діяч мистецтв України.
Доктор мистецтвознавства, професор.
Член спеціалізованих вчених рад
із захисту кандидатських і докторських дисертацій.
Член-кореспондент Національної академії мистецтв України

Народився 28 липня 1924 р. у с. Малий Скнит Славутського району на Поділлі. Там же, у селі, де вчителювала мати, пройшли його перші десять років життя.

У дитинстві Володимир любив сільські свята, особливо весілля, де наслухався пісень і музики, потайки бігав до церкви, слухав літургію і дивився на ікони. Живопис притягував, як пісня. Так формувалася у нього любов до мистецтва — найдорожче заняття всього життя.

Напередодні війни Володимир закінчив середню школу. На початку лютого 1944 р. мобілізований до армії. З боями пройшов від Тернополя до чехословацького кордону у складі полкової автоматної роти. За 20 днів до кінця війни, 18 квітня 1945 р., був поранений в обидві ноги, потрапив до шпиталю і разом із персоналом перевезений до Краснодара, де через рік закінчив армійську службу.

У 1946 р. Володимир Овсійчук вступив на акторський факультет Київського театрального інституту. Це була його найзаповітніша мрія. Проте через рік прийшло розчарування. Він залишив інститут і став студентом мистецтвознавчого факультету Ленінградської академії художеств. Вищу освіту завершив у 1952 р. на історичному факультеті Львівського університету, де навчався з третього курсу.

Ще студентом університету Володимир Овсійчук працював у Львівській картинній галереї. Тривалий час (1952–1979) займався науковою, реставраційною, експедиційною роботою, що заклало підвалини подальшої дослідницької діяльності. Згодом навчався в аспірантурі (Ленінград, Ермітаж), а в 1966 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Львівський живопис XVI–XVIII ст.».

У Львові поєднував роботу в картинній галереї з викладанням у Львівському державному інституті прикладного та декоративного мистецтва. Згодом його запросили на роботу в Інститут мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН УРСР (з 1992 р. — Інститут народознавства НАН України). Тут Володимир Антонович написав низку наукових праць, дві з яких у 1994 р. удостоєні Державної премії України ім. Т. Шевченка: «Українське мистецтво другої половини XVI — першої половини XVII ст.: Гуманістичні та визвольні ідеї» (1985) та «Майстри українського бароко: Жовківський художній осередок» (1991). У 1989 р. захистив докторську дисертацію на тему «Розвиток гуманістичних ренесансних тенденцій в українському мистецтві та їх зв'язок із народно-визвольною боротьбою (друга половина XVI — перша половина XVII ст.)». Загалом у його творчому доробку понад 135 наукових праць, зокрема 15 монографій. Із них найвідоміші — «Ансамбль Руської вулиці» (1972), «Українське малярство X–XVIII ст.: Проблема кольору» (1996), «Оповідь про Ікону» (2000), «Класицизм і романтизм в українському мистецтві» (2001) та ін. Також він став співавтором навчального посібника «Українське мистецтво» у трьох томах (2003–2005).

З 1991 р. професор Володимир Овсійчук очолює відділ мистецтвознавства Інституту народознавства НАН України.

Особливо плідним у науковому відношенні та педагогічній діяльності стало останнє десятиліття. Професор Овсійчук двічі відвідав Італію та США (з лекціями і науковими завданнями побував у Нью-Йорку та Філадельфії). Відомі світові музеї додали чимало цінного мистецтвознавчого матеріалу, який він використовує в науковій роботі та заняттях зі студентами Львівської національної академії мистецтв та інших закладів освіти.

